

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1492/2021
09.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад у Врању, против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији су заједнички пуномоћници Миланка Цветковић и Дарко Прокоповић, адвокати из ..., ради утврђења начина одржавања личних односа између малолетног детета и сродника, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 433/20 од 23.12.2020. године, у седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 433/20 од 23.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 262/19 од 11.09.2020. године, утврђено је да ће се лични однос мал. ВВ из ... са туженима бабом по оцу АА и стрицем ББ, обоје из ..., одвијати у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад "Свети Сава" у Нишу једном месечно, сваког задњег петка у месецу од 12,30 – 14,30 часова, а у периоду када стриц ББ борави у Србији и још једно виђање са стрицем, уз претходни договор стрица са стручним тимом Центра за социјални рад у Нишу, а да се телефонски контакти одвијају током викенда – недељом између 19,00 и 20,00 часова. Одбијен је тужбени захтев да се лични односи између малдетета и бабе по оцу и стрица одржавају сваког последњег викенда, сваког другог месеца почев од петка од 18,00 часова па до недеље у 20,00 часова, за време зимског распуста у непрекидном трајању од седам дана и за време летњег распуста у непрекидном трајању од 20 дана, као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж2 433/20 од 23.12.2020. године, одбио жалбу тужених и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Старатељи мал. ВВ су поднели одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези са чланом 398. став 2. ЗПП, учињену у поступку пред другостепеним судом. Ово из разлога, јер је побијана пресуда заснована, између осталог, на налазу и мишљењу органа старатељства надлежног по месту пребивалишта мал.детета и старатељске породице, што то није био случај са ранијом пресудом у овој парници, а која је укинута решењем Апелационог суда у Нишу Гж2 322/19 од 18.09.2019. године.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. ВВ је рођена ... године у ... (у време правноснажног пресуђења у овој парници имала је седам година), чији су родитељи преминули, мајка је преминула ...2014. године, а отац је преминуо ...2017. године. Решењем Центра за социјални рад у Врању од 15.12.2017. године за старатеља мал. ВВ одређена је баба по мајци ГГ из ..., тако да мал. ВВ живи у ... са бабом и дедом по мајци. Према мишљењу органа старатељства – Центра за социјални рад "Свети Сава" у Нишу од 21.04.2020. године, мал. ВВ је потпуно прилагођена животу у породици бабе и деде по мајци, који јој пружају стабилно, сигурно и стимулативно окружење, емотивно је везана за њих и њихову породицу доживљава као своју, не прихвата предлог да се повремено одвоји од њих и да један викенд проведе у ..., већ то доживљава стресно због негативних искустава које је имала током боравка у ... и касније због неосноване пријаве због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 152. став 2., у вези члана 180. став 1. КЗ поднете од стране Центра за социјални рад у Врању против осумњиченог ДД из ... Орган старатељства је мишљења да је у најбољем интересу мал. ВВ да се виђања са сродницима по оцу одвијају у Центру за социјални рад "Свети Сава" у Нишу у контролисаним условима, како је утврђено, као и да одржава телефонске контакте током викенда, како је утврђено.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одлучили као у изреци, оцењујући најбољи интерес мал.детета на основу извештаја стручног тима Центра за социјални рад "Свети Сава" у Нишу од 21.04.2020. године, понашање бабе по оцу АА неоснованим пријављивањем извршеног кривичног дела над мал. дететом, а имајући у виду и одсуство контакта бабе по оцу и мал.детета и ретке контакте са стрицем (само два виђања у току 2018. године).

Правно схватање суда у побијаној пресуди прихвата и Врховни касациони суд, оцењујући да је засновано на правилној примени чланова 61. став 5., у вези са чланом 270. Породичног закона.

Одредбом члана 61. став 5. Породичног закона, прописано је да дете има право да одржава личне односе са сродницима и другим лицима са којима га везује посебна блискост ако ово право није ограничено судском одлуком.

Одредбом члана 270. наведеног закона, прописано је да пре него што донесе одлуку, између осталог, о заштити права детета суд је дужан да затражи налазе и

стучно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

По оцени Врховног касационог суда, приликом доношења одлуке о тужбеном захтеву, нижестепени судови су се руководили најбољим интересом мал.детета. Наиме, побијана одлука је заснована на налазу Центра за социјални рад "Свети Сава" у Нишу од 21.04.2020. године, а који је дат на основу праћења реализације Плана за породицу и дете који је сачињен 09.05.2018. године у Центру за социјални рад у Нишу, организовао и пратио виђања мал. детета са стрицем у просторијама Центра за социјални рад у Нишу, опсервацијом мал.детета и разговором са старатељском породицом. У споровима у којима се одлучује, између осталог, о начину одржавања личних односа мал.детета и блиских сродника, суд увек прибавља мишљење и предлог органа старатељства, без обзира да ли постоје други докази на ове околности. Улога органа старатељства у овој врсти спора је, између осталог, да испита основе за живот и развој мал.детета, као и његове емоционалне потребе и жеље, а суд водећи рачуна о интересима мал.детета, није везан захтевима странака већ по службеној дужности одлучује о односу мал. детета и блиских сродника, тако што прибавља релевантне доказе сам или преко органа старатељства, у смислу члана 270. наведеног закона, како је поступио суд у побијаној пресуди.

Имајући у виду чињенице које су утврђене на изложен начин, произлази да не постоји нити један разлог да се контакти мал. ВВ са сродницима по оцу одвијају на начин како се ревизијом предлаже. Наиме, Врховни касациони суд налази да је потпуно образложен разлог због чега је побијаном пресудом одређен лични контакт мал. ВВ и сродника по оцу, на начин као у изреци, односно да је, за сада, у најбољем интересу мал. ВВ да се контакти са сродницима по оцу одвијају на начин одређен нижестепеним пресудама.

Неосновани су ревизијски наводи којима се указује да одређен начин контакта мал.детета и сродника по оцу може у суштини негативно деловати на њихов будући однос, јер ће их емотивно удаљити. Ову чињеницу су имали у виду орган старатељства који је дао наведено мишљење, као и нижестепени судови, из чега произлази да је, за сада, одређен начин контакта довољан за одржавање емотивне сродничке везе, а просторна удаљеност Ниша и Враћа и године бабе по оцу у конкретним околностима су без значаја. Оцена најбољег интереса мал.детета је пре свега чињенично питање, па другачији начин личног контакта, како се ревизијом наводи, би морао бити заснован на другачијим чињеницама.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић